

ບົດສະຫຼຸບສັງລວມ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ຫຼັກການບໍລິໂພດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
ຈາກການຄ້າມະນຸດໃນລັດສະມາຊິກອາຊຽນ

ມາຣິກາ ແມັກອາດາ (Marika McAdam)

ມີນາ 2020

ຜູ້ຂຽນ: ທ່ານ ນາງ ປອ. ມາຣິກາ ແມັກອາດຳ, ທີ່ປຶກສາດ້ານນະໂຍບາຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍສາກົນ ແຜນງານ ASEAN-ACT

ລິຂະສິດທັງໝົດ ແລະ ໃນທຸກໆພາກສ່ວນຂອງເອກະສານນີ້ ເປັນລິຂະສິດຂອງຄາດໂນ້ (Cardno) ແລະ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້, ຂາຍ, ໂອນ, ສຳເນົາ ຫຼື ຜະລິດຊຳຄືນ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງພາກສ່ວນ ໃນລັກສະນະ ຫຼື ໃນຮູບແບບໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທາງສື່ໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ນອກເໜືອຈາກຂໍ້ຕົກລົງກັບ ຄາດໂນ້.

ເອກະສານສະບັບນີ້ຜະລິດຂຶ້ນໂດຍ ຄາດໂນ້ ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ນຳໃຊ້ໂດຍລູກຄ້າ ອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມເທົ່ານັ້ນ. ຄາດໂນ້ ຈະບໍ່ຮັບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃດໆ ຫຼື ບໍ່ຮັບຜິດຊອບໃດໆ ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ ຫຼື ອ້າງອີງເນື້ອໃນຂອງເອກະສານສະບັບນີ້.

ໝາຍເຫດ/ຂໍ້ຄວາມປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບ: ລັດຖະບານອິດສະຕຣາລີ ໄດ້ໃຫ້ທຶນການພົມເຜີຍແຜ່ເອກະສານສະບັບນີ້ ຜ່ານກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຄ້າ. ຄວາມຄິດເຫັນໃນເອກະສານພົມເຜີຍແຜ່ສະບັບນີ້ ເປັນຂອງຜູ້ຂຽນແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດເຫັນຂອງລັດຖະບານອິດສະຕຣາລີ.

ຮູບພາບໜ້າປົກໂດຍ: ທ່ານເປົາໂລ ນິຄໂລ (Paolo Nicoletto), ທ່ານ ຫງວຽນ ດັງ ຮວງ ຍູ (Nguyen Dang Hoang Nhu) , ທ່ານ ຄຣິດເຕັນ ສເຕີດີວັນ (Kristen Sturdivant), ແລະ ທ່ານ ເຮເກັນ ນູໂຣ (Hakan Nural) ໃນ Unsplash

“

ຂ້າພະເຈົ້າ ຖືວ່າບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍໃນການພັດທະນາ
ການວິເຄາະທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ
ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການບໍລິໂຫດ ໃນກົດໝາຍສາກົນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຍິນດີເປັນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ໄດ້ມີການກວດກາ
ສິ່ງທ້າທາຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຫຼັກການດັ່ງກ່າວ
ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ມີຄວາມຄວບຄຸມ ທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງສິ່ງທ້າທາຍສະເພາະ
ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ຂໍສະເໜີແນະນໍາ
ທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ, ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຜູ້ສ້າງກົດໝາຍ; ແລະ ຜູ້
ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທັງໝົດ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການນໍາໃຊ້
ຫຼັກການດັ່ງກ່າວນີ້ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ.

”

ຜູ້ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ,

ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ,

ສາດສະດາຈານ ສີໂອບານ ມູນລາລີ (Siobhán Mullally)

ຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ບໍ່ຄວນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ຖືກລົງໂທດຈາກການກະທຳຜິດ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳ ທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນມາຈາກການຄ້າມະນຸດ. ມັນບໍ່ແມ່ນ ສິ່ງທີ່ສາມາດປ້ອງກັນຢ່າງຄອບຄຸມ ແຕ່ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນ ໃນການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຕອບໂຕ້ ຍຸດຕິທຳທາງອາຍາ ຕໍ່ກັບການຄ້າມະນຸດ.

ບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະຕິບັດ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍໃນບັນດາລັດສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະ ສຳຫຼວດສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກ ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ຕໍ່ ກັບການປະຕິບັດຍຸດຕິທຳທາງອາຍາ. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳ ຕໍ່ກັບຜູ້ອອກກົດໝາຍ, ຜູ້ ວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸດຕິທຳທາງອາຍາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ຕໍ່ກັບພັນທະໃນການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສິດທິ ມະນຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການປ້ອງກັນການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການຮ່ວມມືກັນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ບົດຄົ້ນຄວ້າສະບັບນີ້ ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍການຄົ້ນຄວ້າບັນດາເອກະສານທີ່ມີຢູ່ ຈາກພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ຈາກບ່ອນ ອື່ນໆ ແລະ ຈັດ 12 ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໂຕະມົນ ທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນ 6 ປະເທດ (ຟິລິບປິນ, ກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ, ສປປ ລາວ, ໄທ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ). ມີຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລື ທັງໝົດ 196 ຄົນ ຊຶ່ງປະກອບ ດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າຈາກລັດຖະບານ 122 ຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ 74 ຄົນ. ນອກນັ້ນ, ຍັງ ມີຜູ້ຊ່ຽວຊານສີ່ທ່ານ ທີ່ໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນ ທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫຼື ຜ່ານການສົນທະນາແບບເລິກເຊິ່ງ.¹

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ

ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍສາກົນ: ຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນ ອານຸ ສັນຍາວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ, ປາບປາມ ແລະ ລົງໂທດການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ອານຸ ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ) ຫຼື ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ (UNTOC). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນວ່າເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ລວມທັງ ໃນຄູ່ມື ແລະ ຫຼັກການກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີແນະນຳ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ ຂອງຫ້ອງການຂອງຄະນະກຳມາທິການໃຫຍ່ເພື່ອສິດທິມະນຸດ. ຄວາມເຂົ້າໃຈດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການ ດຶງດູດທີ່ສຳຄັນ ລວມທັງ ການປຶກສາຫາລືໃນຄະນະທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ,² ບົດລາຍງານຂອງ ຜູ້ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ,³ ແລະ ແມ້ກະທັ້ງມະຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດບໍ່ ໃຫ້ມີການລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.⁴ ຄຳໝັ້ນໝາຍກ່ຽວກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດ ຍັງໄດ້ຮັບການຢືນຢັນຄືນໃນ ຖະແຫຼງ ການທາງດ້ານການເມືອງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານສາກົນຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອ

1 ການຄົ້ນຄວ້ານີ້ຍັງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ຂຽນ ໃນກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຖານະຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 4-5 ກຸມພາ 2021 ໂດຍຜູ້ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ເພື່ອແຈ້ງການລາຍງານຂອງຜູ້ລາຍງານພິເສດ: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ: ບົດລາຍງານຂອງຜູ້ ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, Siobhán Mullaly, ເອກະສານຂອງ UN. A/HRC/47/34 (17 ພຶດສະພາ 2021). ຜູ້ຂຽນຍັງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມໂຕະມົນຂອງສະພາສິດທິມະນຸດຄັ້ງທີ 47, ວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2021, 13:00-14:30 CET, ຈັດໂດຍ ICAT ແລະ OHCHR, ຫົວຂໍ້ ຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ: ກອງປະຊຸມໂຕະມົນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າ ມະນຸດ <https://aseanactpartnershiphub.com/resources/video-non-punishment-roundtable/>. ຜູ້ຂຽນມີຄວາມຮູ້ສຶກຍືນດີຕໍ່ກັບໂອກາດນີ້ ໃນການ ຮວບຮວມຂໍ້ມູນແບບລົງເລິກໃນທົ່ວໂລກ.

2 ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ແລະ ບົດດຳເນີນຄະດີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ: ວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ຍຸດຕິທຳ ຕໍ່ກັບຄວາມຜິດໃນຂະບວນການຄ້າ ມະນຸດ: ເອກະສານພື້ນຖານຄວາມເປັນມາ ກະກຽມໂດຍ ກອງເລຂາ, ວຽນນາ ວັນທີ 27-29 ມັງກອນ 2010, ເອກະສານ UN. CTOC/COP/WG.4/2010/4 (ວັນທີ 9 ທັນວາ 2010), ແຖວທີ 10.

3 ບົດລາຍງານຂອງຜູ້ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, Maria Grazia Giammarinaro, ວັນທີ 6 ເມສາ 2020, ເອກະສານ UN A/HRC/44/45 ແຖວ 36; ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການບໍລິໂຫດ: ບົດລາຍງານຂອງຜູ້ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍ ສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ Siobhán Mullaly, ເອກະສານ UN A/HRC/47/34 (ວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2021)

4 ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມທີ່ ມະຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ 2331 (2016); ມະຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ 2388 (2017).

ດ້ານການຄ້າມະນຸດ.⁵ ຫຼັກການດັ່ງກ່າວນີ້ ຍັງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນກົດໝາຍສາກົນ ໂດຍສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບັງຄັບ ຫຼື ແຮງງານບັງຄັບ; ມາດຕາ 4(2) ຂອງອານຸສັນຍາວ່າດ້ວຍການບັງຄັບໃຊ້ແຮງງານ ເລກທີ 29 ທີ່ໃຫ້ສິດແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີອຳນາດ ບໍ່ໃຫ້ມີການລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກົດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ມີການກະທຳຜິດ ເຊິ່ງເປັນຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງຈາກການຖືກບັງຄັບ ຫຼື ຖືກບັງຄັບໃຊ້ແຮງງານ. ມາດຕາ 31 ຂອງ ສົນທິສັນຍາທີ່ກ່ຽວກັບສະຖານະຂອງຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ປີ 1951, ເຊິ່ງອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດ ທີ່ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພ. ໃນມາດຕາດັ່ງກ່າວ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການລົງໂທດຕໍ່ກັບຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ເຂົ້າເມືອງ ຫຼື ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດໂດຍຜິດກົດໝາຍ.

ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍໃນພາກພື້ນ: ໃນອາຊີ, ສົນທິສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (2015), ໄດ້ກຳນົດວ່າບັນດາປະເທດພາຄີ (ທີ່ເປັນລັດສະມາຊິກອາຊຽນໃນສິບປະເທດ) ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາ ບໍ່ດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຫຼື ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງບໍລິຫານ ຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດ ທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງຈາກການຄ້າມະນຸດ (ມາດຕາ 14(7)). ຫຼັກການນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຕໍ່ກັນ ແຜນປະຕິບັດງານອາຊຽນ ເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ; ຄະນະກຳມາທິການອາຊຽນ ເພື່ອປົກປ້ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ACWC) ຄຳແນະນຳໃນການເຮັດວຽກກັບແມ່ຍິງ ທີ່ເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ແລະ ຄູ່ມືຂອງຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນອາຊຽນກ່ຽວກັບການຕອບໂຕ້ຍຸດຕິທຳທາງອາຍາ ຕໍ່ກັບການຄ້າມະນຸດ (2007). ນອກນັ້ນ, ຍັງມີບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສອງຝ່າຍລະຫວ່າງລັດສະມາຊິກອາຊຽນ ທີ່ກຳນົດຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດ ເຖິງຈະມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ (ຕົວຢ່າງ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ) ຫຼື ການກະທຳຜິດສະເພາະ (ຕົວຢ່າງ ການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າອອກ-ເມືອງ). ໃນລະດັບອານຸພາກພື້ນ ການລິເລີ່ມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະມົນຕີໃນປະເທດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ (COMMIT) ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມື ເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດໃນອານຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ຄູ່ມືວ່າດ້ວຍການກຳນົດຕົວ ແລະ ກົນໄກການສົ່ງຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ (2016) ທີ່ຍຶດໝັ້ນຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.

ໃນອາຟຣິກາ, ຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ພົບເຫັນຢ່າງຊັດເຈນໃນເຄື່ອງມືດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍລວມທັງ ແຜນປະຕິບັດງານຂອງວາກາດູກູ (Ouagadougou) ເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ SADC 10 ປີ ວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (2009-2019).

ໃນອາເມລິກາ, ກອງປະຊຸມມ້ວນທ້າຍ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ຮັບຮູ້ຫຼັກການ. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ປີ 2000, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ພິຈາລະນາຂອບເຂດທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການຖືກລົງໂທດ ເປັນເງື່ອນໄຂໃນການປະເມີນລັດອື່ນໆໃນບົດລາຍງານການຄ້າມະນຸດ.

ໃນເອີລົບ, ອົງການເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນເອີລົບ (OSCE) ແຜນປະຕິບັດງານເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໄດ້ແນະນຳວ່າ ‘ຮັບປະກັນວ່າຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ຈະບໍ່ຖືກດຳເນີນຄະດີອາຍາ ທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກຄ້າມະນຸດ’ (ການຮັບຮອງ 557/Rev.1). ສົນທິສັນຍາຂອງສະພາເອີລົບວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໄດ້ກຳນົດຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະບໍ່ລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກົດຈະກຳ ໃນຂອບເຂດທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດ (ມາດຕາ 26). ຄຳສັ່ງຂອງ ສະຫະພາບເອີລົບ 2011/36/

5 ຖະແຫຼງການທາງດ້ານການເມືອງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານສາກົນຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ປີ 2021, ເອກະສານ UN A/76/L.11 ວັນທີ 9 ພະຈິກ 2021 [13].

EU ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດເອີລົບ ແລະ ສະພາ ໃນການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຖືກດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ລົງໂທດ ສຳລັບບັນຊີໂດຍຫຍໍ້ລາຍການກົດຈະກຳທາງອາຍາ (ລາຍການ 14), ທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ກະທຳຜິດ ທີ່ເປັນຜົນ ໂດຍກົງມາຈາກການຖືກຄ້າມະນຸດ (ມາດຕາ 8). ຄຳສັ່ງ ຍັງຮັບຮູ້ການຂຸດຄົ້ນໃນກົດຈະກຳທາງອາຍາ ວ່າເປັນຮູບແບບ ໜຶ່ງຂອງການຂຸດຄົ້ນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ອາດຈະຖືກຄ້າມະນຸດ (ລາຍງານ 11). ໃນເດືອນ ເມສາ 2021, ໄດ້ມີການ ຕັດສິນຄັ້ງສຳຄັນຈາກສານສິດທິມະນຸດຂອງເອີລົບ ໃນກໍລະນີຂອງ V.C.L ແລະ A.N. v ສະຫະລາຊະອານາຈັກ, ທີ່ພົບເຫັນໃນສະຫະລາຊະອານາຈັກ ທີ່ລະເມີດພັນທະຂອງສິນທິສັນຍາຂອງສະຫະພາບເອີລົບວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ (ຫ້ອງທີ 4).

ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍພາຍໃນ: ການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ມີຄວາມຊັດເຈນກ່ຽວກັບການບໍ່ລົງໂທດ ແມ່ນ ເປັນການປະຕິບັດທີ່ເປັນຕົວແບບທີ່ດີ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນຕໍ່ກັບຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດ.⁶ ໃນບັນດາສິບລັດສະມາຊິກອາຊຽນ, ເຈັດລັດສະມາຊິກອາຊຽນ ມີຂໍ້ກຳນົດຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນເອີລົບ, ຄະນະຊ່ຽວຊານສະເພາະກິດ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ (GRETA) ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າ ໃນທ້າຍປີ 2019, ຈາກ 42 ລັດ ທີ່ໄດ້ເຮັດການປະເມີນຮອບສອງສຳເລັດນັ້ນ, ມີ ພຽງແຕ່ 17 ລັດ ທີ່ຮັບຮອງເອົາຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ ການບໍ່ລົງໂທດ.⁷

ແຕ່ລະລັດ ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນການສ້າງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ການກະທຳຜິດທາງອາຍາຂອງຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຄ້າມະນຸດໃນກົດໝາຍພາຍໃນ. ບາງຄົນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ບາງຄົນຮຽກຮ້ອງວ່າການກະທຳນັ້ນ ເປັນຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງມາຈາກ ການຄ້າມະນຸດ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານບາງທ່ານ ໄດ້ພິຈາລະນາວ່າ ວິທີການໃນຮູບແບບດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ວ່າເປັນຮູບແບບ ‘ສາເຫດ’, ເຊິ່ງເປັນວິທີການທີ່ດີກວ່າ ເພາະວ່າເປັນວິທີທີ່ກວ້າງກວ່າ ແລະ ງ່າຍກວ່າໃນການພິສູດ ຫຼາຍກວ່າຮູບແບບ ‘ບັງຄັບ’ ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີ ວິທີການ ທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ຄ້າມະນຸດ ເພື່ອພິສູດການບັງຄັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ວິທີການ ບັງຄັບນີ້ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນກໍລະນີການຄ້າເດັກ ເຊິ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ມີວິທີການ. ທັງສອງຮູບແບບນີ້ ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມໃນ ໜ້າທີ 33.

ທ້າໃນເຈັດປະເທດໃນອາຊຽນ ໄດ້ມີຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບຮອງ ຮູບແບບສາເຫດ (ບຣູໄນ້, ສປປ ລາວ, ມາເລເຊຍ, ມຽນມາ ແລະ ຟິລິບປິນ). ມີພຽງແຕ່ກົດໝາຍອິນໂດເນເຊຍ ທີ່ ນຳໃຊ້ວິທີການແບບບັງຄັບ, ທີ່ກຳນົດວ່າຜູ້ຄ້າມະນຸດບັງຄັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ປະເທດໄທ ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງ, ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຂໍອະນຸຍາດທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທຳ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີກັບ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ສຳລັບການກະທຳຜິດໃນລາຍການສະເພາະ. ກົດໝາຍໃນຫວຽດນາມ ແລະ ສິງກະໂປ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ໃນພາກພື້ນ, ຂອບເຂດການປົກປ້ອງຈາກ ການຖືກລົງໂທດນັ້ນ ນຳໃຊ້ສະເພາະບັນຊີລາຍການກະທຳຜິດທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການເຂົ້າ-ອອກ ເມືອງ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ບຣູໄນ້, ມາເລເຊຍ); ການເຂົ້າ-ອອກເມືອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ການເປັນ ໂສເພນີ (ສປປ ລາວ); ການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ, ການເປັນໂສເພນີ, ເອກະສານ ແລະ ການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ປະເທດໄທ) ຫຼື ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ (ມຽນມາ). ໃນອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຟິລິບປິນ ການປົກປ້ອງ ຈາກການລົງໂທດ ບໍ່ໄດ້ຈຳກັດ ຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດສະເພາະ. ໃນຂະນະທີ່ຂໍ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍ ໄດ້ພິຈາລະນາການ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການບໍ່ລົງໂທດ, ບາງຕົວຢ່າງ ສາມາດພົບເຫັນໄດ້ໃນພາກປະຕິບັດ ຕົວຈິງ.

6 ຄຳແນະນຳວ່າດ້ວຍບັນຫາ ການຕອບໂຕ້ຍຸຕິທຳທາງອາຍາຢ່າງເໝາະສົມຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ກະທຳຜິດທາງອາຍາ ເຊິ່ງເປັນຜົນສະທ້ອນ ມາຈາກການຖືກຄ້າມະນຸດ: ເອກະສານຄວາມເປັນມາທີ່ກະກຽມໂດຍ ກອງເລຂາຂອງຄະນະສະເພາະທີ່ເຮັດວຽກຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, ວຽນນາ 10 ແລະ 11 ກັນຍາ 2020. ເອກະສານຂອງ UN. CTOC/COP/WG.4/2020/2 (15 ມິຖຸນາ 2020), ວັກທີ 46.

7 ກອງປະຊຸມຂອງພາຄີ ຕໍ່ກັບສິນທິສັນຍາ UNTOC, ລາຍງານກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມຂອງຄະນະສະເພາະທີ່ເຮັດວຽກຕ້ານການຄ້າມະນຸດ (10-11 ກັນຍາ 2020). ເອກະສານຂອງ UN. CTOC/COP/WG.4/2020/4, 28 ກັນຍາ 2020, ວັກທີ 34.

ການຕີຄວາມໝາຍກ່ຽວກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດ

ການສ້າງການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການກະທຳຜິດ ແລະ ການຄ້າມະນຸດ: ຄວາມເຊື່ອມໂຍງເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດລະຫວ່າງ ການກະທຳຜິດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຄ້າມະນຸດນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ພາຍໃນປະເທດເອງ. ມີຄຳຖາມເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໃດທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຄວນຈະຖືກລົງໂທດ ແລະ ບໍ່ຄວນຈະຖືກລົງໂທດ ແລະ ເມື່ອໃດທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຖືກຍົກເລີກຈາກການເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເພື່ອຈຸດປະສົງຈາກການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ, ຈຸດທີ່ຄວາມເຊື່ອມໂຍງໄດ້ຖືກຕັດຂາດນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໂຕ້ແຍ່ງກັນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ການປົກປ້ອງ ຄວນຈະຖືກຍົກເລີກເມື່ອເວລາທີ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທີ່ມີການແຊກແຊງ ຕໍ່ກັບທາງເລືອກວ່າຈະກະທຳຜິດ ຫຼື ບໍ່. ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນຂອບເຂດອຳນາດຂອງສານ ທີ່ຮັບຮອງຮູບແບບຂອງສາເຫດ, ມຸມມອງໂດຍທົ່ວໄປຄືບຸກຄົນ ບໍ່ຄວນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດທີ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ກະທຳ, ແຕ່ຄວນດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ກະທຳຜິດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ. ຕໍ່ກັບສິ່ງນີ້, ສັງເກດໄດ້ວ່າ ‘ການບັງຄັບ’ ແລະ ‘ໄພຄຸກຄາມ’ ອາດຈະບໍ່ຄວບຄຸມຕໍ່ກັບກົນລະຍຸດທາງຈິດຕະວິທະຍາຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດ ທີ່ນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ຄວາມໝາຍຂອງການບັງຄັບຄວນຈະຕິຄວາມໝາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງເພື່ອຄວບຄຸມ ‘ວິທີການ’ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ຄ້າມະນຸດ.

ທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດການປົກປ້ອງ: ຜູ້ຕອບບາງທ່ານສະແດງຄວາມເປັນກຽວໃນກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ຄວບຄຸມສະເພາະບາງການກະທຳຜິດເທົ່ານັ້ນ (ຄວາມຜິດຫຼັກ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ແລະ ການເປັນໂສເພນີ) ແລະ ໄດ້ໂຕ້ແຍ່ງ ເພື່ອການແກ້ໄຂ ເພື່ອໃຫ້ຄວບຄຸມຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດທັງໝົດ ທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ອາດຈະກະທຳຈາກການຖືກຄ້າມະນຸດ. ການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນອື່ນໆ ທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ກັບວິທີການທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ ໂດຍພິຈາລະນາວ່າ ການກະທຳຜິດທີ່ຮຸນແຮງຄວນຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະເມີນນີ້. ຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກວ່າ ຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຄວນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ໂດຍສະເພາະ ການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາເສບຕິດ. ຄວມຄິດເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງ ຕໍ່ກັບສະຖານະການ ທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດເອງ ແລະ ຈຸດທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດ ຄວນຈະຖືກລົງໂທດ. ທັດສະນະຄະຕິສ່ວນນ້ອຍ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການປົກປ້ອງ ຄືການສະໜັບສະໜູນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຄວນຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການດຳເນີນຄະດີ.

ຄວາມຕ້ອງການຄຳແນະນຳໃນການຕີຄວາມໝາຍຫຼັກການບໍລິໂຫດ: ບໍ່ພົບເຫັນຫຼັກການກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍໃນລະດັບພາກພື້ນ ຫຼື ພາຍໃນ ຫຼື ເອກະສານແນະນຳໃດໆ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສະໜັບສະໜູນການນຳໃຊ້ ແລະ ການຕີຄວາມໝາຍຂອງຫຼັກການບໍລິໂຫດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການກ່ຽວກັບຄຳແນະນຳ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເປັນເອກະພາບກັນຕໍ່ກັບຫຼັກການດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ຕອບ ໄດ້ເນັ້ນວ່າ ຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວ ຄວນຈະມີໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະບວນການຍຸຕິທຳທາງອາຍາ, ລວມທັງ ໃນພື້ນທີ່ຫ່າງໄກ ແລະ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ເພື່ອປົດຊ່ອງຫວ່າງ ໃນການຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດລະຫວ່າງຂັ້ນສູນກາງ, ພາກພື້ນ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ. ມີການສະເໜີແນະນຳ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃຫ້ມີຄວາມປານີປານອນກັນກັບຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ ລະຫວ່າງ ເຄື່ອງມືດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ເພື່ອແນະນຳແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ດ່ານໜ້າ (ຕຳຫຼວດ, ພະນັກງານກວດຄົນເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ແລະ ຜູ້ກວດສອບດ້ານແຮງງານ) ເພື່ອນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃຫ້ມານຳໃຊ້ແຕ່ຂັ້ນທຳອິດ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ກະທຳຜິດຈາກຈຸດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກກຳນົດຕົວວ່າອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ.

ການນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິໂຫດ

ຂໍ້ກຳນົດຫຼັກການບໍລິໂຫດໃນກົດໝາຍ ບໍ່ຄ່ອຍຖືກນຳໃຊ້ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ: ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງວ່າເປັນອົງປະກອບຂອງການຕອບໂຕ້ ໃນການເອົາຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍເປັນໃຈກາງ ຕໍ່ກັບການຕອບໂຕ້ການຄ້າມະນຸດ, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ-ຜູ້ກະທຳຜິດ ບໍ່ຖືກດຳເນີນຄະດີ, ມັນບໍ່ຄ່ອຍຈະມີການອ້າງອີງເຖິງຜົນໄດ້ຮັບຢ່າງຊັດເຈນວ່າເປັນຜົນມາຈາກຂໍ້ກຳນົດຂອງຫຼັກການບໍລິໂຫດໃນກົດໝາຍພາຍໃນ ຫຼື ເປັນການນຳໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນຂໍ້ຫາດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນເຂດສານທີ່ມີສິດອຳນາດ ບ່ອນທີ່ຂໍ້ກຳນົດຫຼັກການບໍລິໂຫດຖືກນຳໃຊ້ ຕໍ່ກັບລາຍງານຄວາມຜິດທີ່ຄົບຖ້ວນ, ມີການສະເໜີຕົວຢ່າງທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ບໍ່ຖືກ ລົງໂຫດຕໍ່ກັບອາຊະຍາກຳທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳເນື່ອງຈາກການຖືກຄ້າມະນຸດ, ລວມທັງ ແຕ່ບໍ່ສະເພາະແຕ່ການກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ. ຜູ້ຕອບບາງທ່ານ ຍັງມີຄວາມຕັ້ງໃຈວ່າ (ການກຳນົດ) ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ບໍ່ເຄີຍຖືກດຳເນີນຄະດີ. ຕົວຢ່າງ ສະຖານະພາບຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃນການກຳນົດສະຖານະພາບຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ໃນການກຳນົດວິທີການທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ກັບຄົນອື່ນແນວໃດ, ບໍ່ແມ່ນຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງມາຈາກການນຳໃຊ້ນິຕິກຳສະເພາະ. ຜູ້ອື່ນໆ ໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ຖືກດຳເນີນຄະດີ ໃນກົດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າມະນຸດ.

ບົດບາດຂອງຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳທາງອາຍາ: ຜູ້ຕອບ ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ໄດ້ມີດຸນພິນິດທີ່ສຳຄັນວ່າ ຈະດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ບໍ່ ໂດຍມີອຸປະສັກບາງຢ່າງທີ່ສຳຄັນທີ່ປະເຊີນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ອາດຈະບໍ່ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍ ຫຼື ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ພຽງພໍຕໍ່ກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດ, ຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກການແລະ ບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການນຳໃຊ້ຫຼັກການດັ່ງກ່າວໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ. ເຊິ່ງມັນເປັນເລື່ອງຈິງ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງພົບເຫັນໃນບ່ອນອື່ນໆອີກ.⁸ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດໂດຍທົ່ວໄປ ແລະ ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນຖືວ່າບໍ່ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ. ບໍ່ແມ່ນພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດໃນລະບົບຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຢູ່ຕ່າງແຂວງ, ຊົນນະບົດ ຫຼື ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ຈຳເປັນ. ນີ້ເປັນເລື່ອງຈິງໃນອາຊຽນ ແລະ ໃນພາກພື້ນອື່ນໆນຳ.⁹

8 ຕົວຢ່າງ, GRETA ໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ ການຂາດຄວາມຮັບຮູ້ ເປັນບັນຫາຖາວອນໃນລັດສະມາຊິກຂອງ EU, ອັນເນື່ອງມາຈາກການຂາດການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດ ແລະ ການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍທົ່ວໄປ. ລາຍລະອຽດເບິ່ງທີ່ Ryszard Piotrowicz, ມາດຕາ 26, ຂໍ້ກຳນົດຫຼັກການບໍລິໂຫດ ໃນ Julia Planitzer and Helmut Sax (eds.) ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບອານຸສັນຍາຂອງສະພາເອີລົບວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ (Edward Elgar, 2020) 318, ອ້າງອີງເຖິງບົດລາຍງານຂອງ GRETA.

9 Michelle Koinange, ຜູ້ປະສານງານການຮ່ວມມືກັນ, ຢຸດການຄ້າມະນຸດ (Stop the Traffik), ປະເທດເຄນຍາ, ກ່າວກ່ຽວກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ, ໃນກອງປະຊຸມຂອງ ສະພາສິດທິມະນຸດ ຄັ້ງທີ 47, ວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2021, 13:00 – 14:30 CET. ບັນທຶກຂອງຜູ້ຂຽນຢູ່ໃນຟາຍເອກະສານ.

ຜູ້ຕອບໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ມີແນວໂນ້ມສະດວກໃຈໃນການຮ້ອງຟ້ອງຄະດີຕາມ ປະມວນກົດໝາຍ ອາຍາ, ຈາກນັ້ນ ບໍ່ ດຳເນີນຄະດີຕາມພື້ນຖານຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ. ສິ່ງທ້າທາຍອີກ ປະການໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ການບໍ່ດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ¹⁰ ແມ່ນຂັດກັບບົດບາດຂອງຜູ້ປະຕິບັດ ຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳທາງອາຍາ: ບົດບາດຂອງໄອຍະການໃນການດຳເນີນຄະດີ. ປະເດັນດຽວກັນນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດຄົນເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຫຼັກໃນການກຳນົດຜູ້ທີ່ລະເມີດການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ, ບໍ່ແມ່ນກຳນົດ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນອາຊະຍາກຳທີ່ຮ້າຍແຮງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຫຼັກການບໍລິໂຫດ, ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸຕິ ທຳທາງອາຍາ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປ່ຽນທັດສະນະຄະດີ ເພື່ອໃຫ້ເບິ່ງບຸກຄົນ ວ່າເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍແທນທີ່ຈະ ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ. ສິ່ງທ້າທາຍອື່ນໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຜົນຂອງການປະຕິບັດງານທີ່ຖືກວັດແທກດ້ວຍການຮັບປະກັນ ການລົງໂທດ ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະຫຼີກລ້ຽງການລົງໂທດ. ສະນັ້ນ, ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງສ້າງແຮງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ ປະຕິບັດຕົວຈິງ ນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການກ່າວຫາວ່າປະໝາດ, ເລີ່ມເລີ້ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ ທີ່ບໍ່ມີການດຳເນີນຄະດີ.

ເມື່ອໃດທີ່ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ: ໃນທິດສະດີ, ຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນຍຸຕິທຳທາງອາຍາ, ແຕ່ທິດສະດີນີ້ ມີສິ່ງທ້າທາຍໃນພາກ ປະຕິບັດຕົວຈິງ. ມີຄຳຖາມເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ການຂະບວນການທີ່ເປັນຄູ່ຂະໜານໃນການ ກຳນົດຕົວ ຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການສືບສວນ-ສອບສວນ ຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດ. ມີການ ເຫັນດີໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຫຼັກການດັ່ງກ່າວ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ໃນຈຸດທຳອິດ ທີ່ຮັບຮູ້ວ່າຜູ້ກະທຳຜິດອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ມີການກຳນົດເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບຂະບວນການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຢ່າງ ເປັນທາງການ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນ, ບໍ່ມີການຕັ້ງຂໍ້ຫາ ຫຼື ຜົນຂອງການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບການຄ້າມະນຸດ. ຫາກບໍ່ສາມາດ ດຳເນີນການປົກປ້ອງໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຍາກຫຼາຍທີ່ຈະນຳເອົາບຸກຄົນອອກຈາກລະບົບຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຖືກກຳນົດວ່າເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ເຊິ່ງແມ່ນວ່າ ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ຈະສັງເກດເຫັນໂອກາດທີ່ຈະຫຼຸດ ຜ່ອນການລົງໂທດ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ຜູ້ກະທຳຜິດໄດ້ຖືກກຳນົດຕົວວ່າເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແຕ່ກໍໄດ້ຖືກລົງໂທດ ວ່າເປັນຜູ້ກະທຳຜິດແລ້ວ.

ເມື່ອໃດທີ່ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ບໍ່ຄວນຖືກນຳໃຊ້ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ: ໄດ້ມີການຍົກຄວາມເປັນກຳງົນບາງ ຢ່າງຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດ ທີ່ອາດຈະມີການນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ໃນການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການ ຄ້າມະນຸດ ຈາກການກະທຳຜິດ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າມະນຸດ ຫຼື ນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ. ຜູ້ຕອບບາງຈຳນວນ ໄດ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ຄວນ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ກະທຳຜິດຊ້ຳຊ້ອນ ຫຼື ກະ ທຳຜິດເປັນອາຈິນ. ຄວາມເປັນກຳງົນນີ້ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນ ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງການເຊື່ອມ ໂຍງກັນຂອງອົງປະກອບດັ່ງກ່າວ.

ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ

ການປະຕິບັດຫຼັກການບໍລິໂຫດທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບກັນ ໃນສັນຍາການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ: ສັນຍາການຮ່ວມມື ສອງຝ່າຍຫຼາຍສະບັບໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼັກການບໍລິໂຫດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນແຕ່ບໍ່ປາກົດເຫັນຕົວຢ່າງໃນ ການນຳໃຊ້ຫຼັກການດັ່ງກ່າວໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ. ຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເປັນເອກະພາບກັນ ລະຫວ່າງ

10 Anne T. Gallagher, ກົດໝາຍສາກົນກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ (Cambridge, 2010) 502

ປະເທດຕື້ນທາງ ແລະ ປະເທດປາຍທາງແມ່ນເປັນຫົວໃຈຫຼັກສໍາຄັນ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ລັດ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ຕົກລົງກັນວ່າ ໃຜເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ແລະ ບຸກຄົນໃດທີ່ຖືກຮັບຮູ້ວ່າໄດ້ມີການກໍານົດຕົວໃນລັກສະນະທາງບວກ ຢູ່ບ່ອນອື່ນແລ້ວ. ມີຄວາມກັງວົນເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບຊ່ອງຫວ່າງຂອງການປົກປ້ອງທີ່ສໍາຄັນ ໃນສັນຍາສອງຝ່າຍ, ເຊິ່ງ ມັກຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດທີ່ກໍາຈັດ (ການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ແລະ ການເປັນໂສເພນີ) ແລະ ສະເພາະຜູ້ທີ່ ເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍບາງປະເພດເທົ່ານັ້ນ (ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ) ເຊິ່ງຊີ້ໄປເຖິງການປະຕິບັດຫຼັກການ ທີ່ມີການຈຳ ແນກ. ມີຄໍາຖາມກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິໂຫດທີ່ມີຢູ່ໃນສັນຍາສອງຝ່າຍ ໃນ ກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນກົດໝາຍພາຍໃນ.

ສິ່ງທ້າທາຍໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ຕໍ່ກັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ: ຜູ້ຕອບໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງຂອງສິ່ງ ທ້າທາຍໃນຂະບວນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນປະເທດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ການຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດ ໃນອີກປະເທດໜຶ່ງ, ສິ່ງຜິດເຮັດໃຫ້ມີການລົງໂທດໄລຍະຍາວ (ລາຍລະອຽດເບິ່ງໃນກ່ອງ 5), ແລະ ການກັບຄືນ ປະເທດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກປະເທດໜຶ່ງ ໄປສູ່ອີກປະເທດໜຶ່ງ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນ ກັນ. ສິ່ງທ້າທາຍໃນເຂດອຳນາດຂອງສານ ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຄະດີຄ້າມະນຸດແບບຂ້າມຊາດທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນ - ລວມທັງ ນອກເໜືອພາກພື້ນອາຊຽນ. ການຂຸດຄິດໃນບໍລິບົດທາງທະເລ ໄດ້ສັງເກດວ່າເປັນສິ່ງທ້າທາຍສະເພາະ ໃນ ເຂດອຳນາດສານທີ່ມີສິດອຳນາດທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການຮ່ວມມືກັນ ໃນລະດັບ ຜູ້ປະຕິບັດຕົວ ຈິງ ຕໍ່ ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ໃນອາຊຽນ ແຕ່ຍັງນອກເໜືອໃນອາຊຽນ ເຊິ່ງມັນຖືກເນັ້ນວ່າ ເປັນວິທີການ ທີ່ຈະຂ້າມຜ່ານອຸປະສັກ ລວມທັງ ການສະໜັບສະໜູນພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນແຜນງານອາຊຽນ-ອິດສະຕຣາລີເພື່ອ ດ້ານການຄ້າມະນຸດ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອດ້ານຢາເສບຕິດ ແລະ ອາຊະຍາກຳ (UNODC) ເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມມື ແລະ ການສື່ສານທີ່ເປັນຕົວແບບທີ່ດີ.

ສິ່ງທ້າທາຍໃນການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ

ການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າ ມະນຸດ: ການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນ ການປົກປ້ອງເຂົາເຈົ້າຈາກການກະທຳຜິດ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດ. ບົດຄົ້ນຄວ້າ ໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການກຳນົດຕົວ ເປັນເຫດຜົນຫຼັກໃນການຖືກດຳເນີນຄະດີ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ ຍອມຮັບຢ່າງກວ້າງຂວາງວ່າ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ໄດ້ຮັບການກຳນົດຕົວນັ້ນ, ບໍ່ຄວນຈະຖືກລົງໂທດຕໍ່ກັບຄວາມຜິດທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳ ໃນເວລາທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດ. ບໍລິບົດ ຫຼື ສະພາບການ ອາດຈະເປັນຕົວກຳນົດວ່າ ຈະຖືກດຳເນີນ ຄະດີອາຍາ ຫຼື ບໍ່; ໃນກໍລະນີທີ່ພົບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໃນຖານະຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ກະທຳຜິດພ້ອມກັນນັ້ນ, ອາດຈະ ບໍ່ຖືກດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດທີ່ເບົາບາງ, ແຕ່ມັນອາດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕໍ່ກັບ ຄວາມຜິດນັ້ນ ຈະຖືກກຳນົດຕົວວ່າເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍພາຍຫຼັງ.¹¹ ການຮັບຮູ້ສະຖານະຂອງບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ ອາດນຳໄປສູ່ຄວາມເຕັມໃຈໃນການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ.¹²

ບາງບໍລິບົດ ລວມທັງ 'ການກວດຄົ້ນ' ເປັນອັນຕະລາຍໃນການກຳນົດຕົວ: ການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ ຜິດພາດ ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ການປະຕິບັດ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ບ່ອນທີ່ຜູ້ຖືກຄ້າມະນຸດ ອາດຈະເຮັດວຽກ ຫຼື ອາໄສຢູ່, ຫຼື ເວລາທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ອາດຈະໄປສະຖານີຕໍາຫຼວດ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແຕ່ກັບຖືກດຳເນີນຄະດີ

11 Carolina Villacampa and N ria Torres, ການຄ້າມະນຸດ ເພື່ອຂຸດຄິດທາງອາຍາ: ຜົນກະທົບຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຜ່ານລະບົບຍຸຕິທຳທາງ ອາຍາ, ການທົບທວນສາກົນກ່ຽວກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍວິທະຍາ (International Review of Victimology), 2019, ສະບັບທີ. 25(1) 3 18, ທີ່ 12.

12 Carolina Villacampa and N ria Torres, ການຄ້າມະນຸດ ເພື່ອຂຸດຄິດທາງອາຍາ: ຜົນກະທົບຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຜ່ານລະບົບຍຸຕິທຳທາງ ອາຍາ, ການທົບທວນສາກົນກ່ຽວກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍວິທະຍາ (International Review of Victimology), 2019, ສະບັບ. 25(1) 3 18, ທີ່ 8.

ແທນ.¹³ ຄວາມຫຼົ້ມເຫຼວໃນການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນເວລາ ‘ກວດຄົ້ນ’ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ບ່ອນທີ່ຜູ້ເຮັດວຽກ ບໍລິການທາງເພດ ໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ ເປັນສິ່ງທີ່ຮັບຮູ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ມັກຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການກຳນົດ ຕົວໃນຂະບວນການຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ໂດຍທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ປະຕິບັດກັບຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ວ່າເປັນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ດຳເນີນຄະດີເຂົ້າເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມຜິດໃນການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍບໍ່ຮັບຮູ້ວ່າພວກເຂົາອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ຄວາມສ່ຽງນີ້ ມີຄວາມສ່ຽງ ສູງຂຶ້ນ ໃນບໍລິບົດ ທີ່ມີນະໂຍບາຍທີ່ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ກັບແຮງງານທີ່ບໍ່ມີເອກະສານ ທີ່ອາດຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບວິທີການ ທີ່ດຳເນີນການໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ດ່ານໜ້າ.¹⁴ ການລວມຕົວເພື່ອດ້ານການຄ້າມະນຸດ ກ່ຽວກັບກົດລະບຽບຂອງແຮງງານ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນພາກພື້ນອາຊຽນ, ສິ່ງຜິດໃຫ້ຜູ້ຄ້າມະນຸດໄດ້ຖືກກຳນົດຕົວ ແລະ ຖືກສົ່ງກັບ ໃນຖານະ ແຮງງານທີ່ຜິດກົດໝາຍ.¹⁵

ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ມັກຈະບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດຕົວ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າສູ່ລະບົບຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ໃນຖານະ ຜູ້ກະທຳຜິດ: ເມື່ອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ລະບົບຍຸຕິທຳໃນຖານະຜູ້ກະທຳຜິດ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຍາກ ທີ່ຈະປ່ຽນແປງ ທິດທາງເພື່ອຈະປົກປ້ອງເຂົາເຈົ້າຕາມພາຍຫຼັງ, ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະປົກປ້ອງເຂົາເຈົ້າຈາກການຖືກລົງໂທດ ໃນ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກະທຳແລ້ວ. ໄດ້ມີການກ່າວເຖິງຄວາມເປັນກັງວົນຂຶ້ນ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ບັງຄັບປະຕິບັດກົດໝາຍ, ໄອຍະການ, ຜູ້ປົກປ້ອງ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ ທີ່ພິຈາລະນາຄະດີ ອາດຈະຂາດທັກ ສະໃນການຮັບຮູ້ວ່າ ຜູ້ກະທຳຜິດ ກ່ອນ ໜ້ານັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ. ການກຳ ນົດຕົວທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ນອກເໜືອຈາກບໍລິບົດຂອງການຂຸດຄົ້ນທາງເພດ ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ເຊັ່ນ ດຽວກັບມິຕິດ້ານເພດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ເປັນເພດຊາຍ ທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ຖືກ ສັງຄົມປະນາມ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວກັບການບໍລິການທາງເພດ.

ມາດຕະການຮັບດ່ວນ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃນການກຳນົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ: ຜູ້ຕອບ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ຕອບໂຕ້ລະບົບຍຸຕິທຳທາງອາຍາໃນທຸກລະດັບ, ລວມ ທັງ ການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບນິຍາມ ຂອງ ການຄ້າມະນຸດ, ແລະ ການພົວພັນຂອງອົງປະກອບຂອງການຄ້າ ມະນຸດ ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ລະອຽດ ອ່ອນ ແລະ ຄວາມຍິນຍອມ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິທີການທີ່ຖືກນຳໃຊ້ ເຊິ່ງຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຈຸດສຳຄັນໃນການກຳນົດ ຕົວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ຂະບວນການກັນກອງທີ່ເຂັ້ມງວດ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ໃນຂັ້ນຕອນທຳອິດ ເພື່ອເປັນຕົວ ຂີ້ວັດໃນການກຳນົດຕົວຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ການນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານທີ່ມີມາດຕະຖານ (SOP) ແບບຕັ້ງໜ້າ, ຜູ້ແປພາສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ວິທີການຮ່ວມມືກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງ NGO ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນຂະບວນການກັນກອງທີ່ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການກຳນົດ ຕົວຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃນກຸ່ມແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນ ເຖິງຄວາມສຳຄັນໃນການນຳໃຊ້ຂໍ້ສັນນິຖານວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ກ່ອນທີ່ຈະມີການກຳນົດຕົວຢ່າງ ເຕັມສ່ວນ, ເພື່ອປ້ອງກັນການດຳເນີນຄະດີ. ອາຍຸອາດຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນທີ່ຖືກດຳເນີນຄະດີໃນ ຖານະຜູ້ກະທຳຜິດ ຫຼື ຖືກປົກປ້ອງ ໃນຖານະຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ ການສັນນິຖານວ່າເປັນເດັກ ຈົນເຖິງ ອາຍຸຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດກຳນົດການປະຕິບັດທີ່ເປັນຕົວແບບທີ່ດີ ທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຈາກການຖືກລົງໂທດ.

13 ເບິ່ງຕົວຢ່າງ: ສົມຄວນເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍບໍ່? ບົດລາຍງານລະດັບຊຸມຊົມ ກ່ຽວກັບໃນອາຊຽນຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ເປັນແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍໃນການ ບໍລິການດ້ານເພດໃນເອີລົບ (ICRSE, 2020) 27-29

14 ບົດລາຍງານຂອງຜູ້ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, Maria Grazia Giammarinaro, 6 ເມສາ 2020, ເອກະສານຂອງ UN A/HRC/44/45, 35.

15 Marija Jovanovi , ກົດໝາຍສາກົນ ແລະ ບັນຖັດຖານໃນພາກພື້ນກ່ຽວກັບການລັກລອບເຂົ້າ-ອອກເມືອງ: ສະຫະພາບເອີລົບ ແລະ ອາຊຽນ ໄດ້ມີການກຳ ນົດນິຍາມຄືນໃໝ່ກ່ຽວກັບການປົກຄອງໂລກດ້ວຍການຄ້າມະນຸດ, ວາລະສານວິຊາການຂອງອາເມລິກາກ່ຽວກັບກົດໝາຍສາກົນ, 2021, ສະບັບ. XX, 1, 19

ການບໍລິໂພກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການປົກປ້ອງທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ກັບການກໍານົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ: ການກໍານົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ບໍ່ພຽງແຕ່ສໍາຄັນຕໍ່ກັບການບໍລິໂພກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ການບໍລິໂພກ ຍັງຊ່ວຍໃນການກໍານົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍເຊັ່ນກັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຖືກປະຕິບັດໃນຖານະຜູ້ກະທຳຜິດ, ພວກເຂົາຈະຖືກກົດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ສື່ສານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຖືກປະຕິບັດ ແລະ ປົກປ້ອງໃນຖານະຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຫຼາຍກວ່າ ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຈ້ງສິດທີ່ຈະບໍ່ຖືກລົງໂທດຈາກການກະທຳຜິດ ໃນເວລາທີ່ຖືກຄຳມະນຸດ, ພວກເຂົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີການກໍານົດຕົວທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ. ຄວາມເປັນຈິງເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ກັບວິທີການທີ່ຄຳນຶງເຖິງສິດ ເພື່ອປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ຄວາມເປັນຈິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນີ້, ຜູ້ຕອບໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກຕໍ່ກັບການກໍານົດຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຫຼາຍຄົນອາດຈະບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຖືກກໍານົດຕົວໃນຖານະຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ຢູ່ໃນສູນພັກເຊົາ. ໃນກໍລະນີທີ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ຖືກປະຕິບັດໃນຖານະຜູ້ກະທຳຜິດ ຫຼາຍກວ່າ ໃນຖານະຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຮີບດ່ວນ ທີ່ຕ້ອງມີການປະເມີນຮູບແບບການປົກປ້ອງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ການລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ

ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ຖືກລົງໂທດໃນຄວາມຜິດສະຖານຕ່າງໆໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ: ບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ໄດ້ຢັ້ງຢືນແລ້ວວ່າ ຄວາມຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ແລະ ການເປັນໂສເພນີ ເປັນຄວາມຜິດທີ່ເຫັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຖືກຈັບຕົວ, ຖືກຕັ້ງຂໍ້ຫາ, ດຳເນີນຄະດີ ແລະ ຖືກລົງໂທດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ບ່ອນອື່ນໆ. ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຖືກດຳເນີນຄະດີ ສໍາລັບການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳ ໃນເວລາທີ່ຖືກຄຳມະນຸດລວມທັງ ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບຢາເສບຕິດ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ ໃນເວລາທີ່ພະຍາຍາມຫຼົບໜີຈາກສະຖານະການທີ່ພົບພໍ້ ລວມທັງ ການທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ຫຼື ແມ້ກະທັ້ງການຄາດຕະກຳ. ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ສິ້ນສຸດການເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລ້ວມາຮັບບົດບາດເປັນຜູ້ຄຳມະນຸດ ເພື່ອຫຼົບຫຼີກຈາກການຕົກເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ພວກເຂົາໄດ້ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕໍ່ກັບຄວາມຜິດໃນການຄຳມະນຸດ.¹⁶ ໄດ້ມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນອຸດສາຫະກຳການປະມົງ ເຊິ່ງເປັນຄວາມເປັນກັງວົນໃນປະເທດຕ່າງໆ, ລວມທັງ ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບແຮງງານ, ເອກະສານ, ການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ລວມໄປເຖິງ ການປະມົງທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ບໍ່ມີການລາຍງານ ແລະ ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ (IUU). ຜູ້ຕອບຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຈຸດທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ກະທຳຜິດກ່ຽວກັບການກໍ່ການຮ້າຍ, ລວມທັງ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ແຕ່ງງານກັບຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍເອງ.¹⁷

ການນຳໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄຳມະນຸດໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບແມ່ຍິງໃນອຸດສາຫະກຳທາງເພດ: ມີຄວາມເປັນຫວ່າງວ່າ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄຳມະນຸດ ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ ໃນອຸດສາຫະກຳທາງເພດ - ລວມທັງ ແຕ່ບໍ່ສະເພາະແຕ່ຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄຳມະນຸດໃນກຸ່ມຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ - ສໍາລັບຄວາມຜິດກ່ຽວກັບການຄຳມະນຸດ, ມັນສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການລົງໂທດ ນັບແຕ່ການຖືກປັບໃໝ ຈົນເຖິງການກັກຂັງ ຫຼື ເນລະເທດກັບປະເທດ ຫຼື ການຖືກລົງໂທດດ້ານຮ່າງກາຍຢູ່ໃນບາງສະຖານະການ/ບໍລິບົດ. ໄດ້ມີຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໃຫ້ປັບປຸງກົດໝາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

16 ສໍາລັບການແບ່ງປະເພດຄວາມຜິດ ໃນຖານະນະຄວາມຜິດ, ຄວາມຜິດທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ເນື່ອງ, ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບ, ເບິ່ງທີ່ Andreas Schloenhardt & Rebekkah Markey-Towler, ການບໍລິໂພກຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄຳມະນຸດ ຫຼັກການ, ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ແລະ ທັດສະນະ, ວາລະສາດ້ານວິຊາການຂອງ Groningen ກ່ຽວກັບກົດໝາຍສາກົນ, ເຫຼັ້ມທີ 4(1) (2016), 10-38 ທີ່ 13-15.

17 ສໍາລັບລາຍງານຄວາມຜິດທັງໝົດ ທີ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໄດ້ຖືກລົງໂທດ, ກະຊວງເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1.

ຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ກຸ່ມສ່ຽງອື່ນໆ ທີ່ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ, ໄປສູ່ການຫັນປ່ຽນຊັບພະຍາກອນດ້ານຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ແລະ ຫັນຄວາມສົນໃຈດັ່ງກ່າວອອກຈາກ ຜູ້ບໍລິການທາງເພດ ແລ້ວຫັນຄວາມສົນໃຈໄປດຳເນີນຄະດີກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດ ແລະ ອາຊະຍາກຳທາງອາຍາທີ່ຮ້າຍແຮງອື່ນໆແທນ.

ການລົງໂທດພົນລະເມືອງໃນຕ່າງປະເທດ ລວມທັງ ນອກເໜືອເຂດອຳນາດສານຂອງອາຊຽນ: ພົນລະເມືອງຂອງລັດສະມາຊິກອາຊຽນ - ລວມທັງ ເດັກ - ໄດ້ຖືກດຳເນີນຄະດີຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼັງຈາກທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດໃນຮູບແບບການບັງຄັບແຕ່ງງານ, ບັງຄັບໃຫ້ກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ການປະມຶງ, ບັນເທີງ, ທາງເພດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳອື່ນໆ. ຄວາມສ່ຽງນີ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ໃນຂອບເຂດອຳນາດຂອງສານ ບ່ອນທີ່ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍທີ່ຜິດກົດໝາຍ ທີ່ຖືກວ່າເປັນຄວາມຜິດທາງອາຍາ ແລະ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍນັ້ນ ຖືກຕີສັງຄົມປະນາມ ໂດຍມີຜົນສະທ້ອນທາງອາຍາໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ທີ່ຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຕໍ່ກັບການອະທິບາຍນີ້, ມັນມີຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທັງໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ນອກ ເໜືອພາກພື້ນອາຊຽນ ລວມທັງ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເປັນເອກະພາບກັນວ່າ ໃຜເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ໃນເວລາທີ່ຫຼັກການບໍລິໂຫດ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້.

ການລົງໂທດເດັກ: ມີການຍົກຕົວຢ່າງເດັກທີ່ຖືກດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ ໃນເວລາທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດ ລວມທັງ ການຄ້າເດັກຄົນອື່ນໆນຳ. ການດຳເນີນຄະດີດັ່ງກ່າວ ອາດຈະເປັນຜົນມາຈາກການກຳນົດຕົວເດັກທີ່ຜິດພາດວ່າເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ການບໍ່ກຳນົດຕົວພາຍຫຼັງ ວ່າເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ. ນີ້ແມ່ນຄວາມສຳຄັນໃນການນຳໃຊ້ຂໍ້ສົມມຸດຕິຖານໃນຂະບວນການກັນກອງເດັກ ແລະ ການກຳນົດຕົວ. ຄວາມກັງວົນຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນບາງຄະດີທີ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ເປັນເດັກ ອາດຈະຈັດວາງວ່າ ‘ເດັກທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ’ ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ, ທີ່ຂັດຕໍ່ກັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ. ອາຍຸຕໍ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາ ເປັນສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບຂໍ້ອງການປະຕິບັດຕໍ່ກັບຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ເປັນເດັກ ແລະ ອາດຈະລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ເປັນເດັກ ໃນກຸ່ມເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອາດຈະເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ.

ການນຳໃຊ້ການລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍຜູ້ຄ້າມະນຸດ: ຜູ້ຄ້າມະນຸດອາດຈະໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນອາຊະຍາກຳ (ເຊັ່ນ ການການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດ) ເພື່ອເອົາຄວາມສ່ຽງຈາກການຖືກລົງໂທດອອກຈາກຕົນເອງ ແລ້ວເອົາຄວາມສ່ຽງໄປໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ພວກເຂົາອາດຈະຂົ່ມຂູ່ການລົງໂທດ ສຳລັບຄວາມຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ຫຼື ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບແຮງງານເຊິ່ງເປັນກົນລະຍຸດໃນການຄວບຄຸມຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຄືກັບຜູ້ກະທຳຜິດ, ຜູ້ຄ້າມະນຸດ ໄດ້ຮັບການພິສູດວ່າຖືກຕ້ອງ. ຜູ້ຊຸດຮີດ ອາດຈະນຳໃຊ້ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບການໝົ່ນປະໝາດ ຫຼື ການໃສ່ຮ້າຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມມີດງຽບ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ເຫັນວ່າມີຄວາມບໍ່ສົມດູນກ່ຽວກັບອຳນາດຢ່າງຊັດເຈນ; ຜູ້ຄ້າມະນຸດ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານທີ່ຊຸດຮີດ ມີຊັບພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນຫຼາຍ ເພື່ອທີ່ຈະດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການຕໍ່ຕ້ານກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຜູ້ທີ່ອາດຈະເພິ່ງພາພວກເຂົາໃນດ້ານການເງິນ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ.

ການນຳໃຊ້ການລົງໂທດໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ເພື່ອການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ໃນບາງກໍລະນີ ການໃຊ້ ຫຼື ການຂົ່ມຂູ່ກ່ຽວກັບການລົງໂທດ ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດອາດຈະນຳໃຊ້ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດໃນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ອຳນວຍຄວາມສະດວກ. ໃນຖານະທີ່ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ມີການບັນທຶກເຫດການ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ຂົ່ມຂູ່ຜູ້ຖືກຄ້າມະນຸດວ່າຈະລົງໂທດ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຈ່າຍຄ່າໃຫ້ສິນບິນ (ຕົວຢ່າງ ການຂ້າມຊາຍແດນທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ການສືບຕໍ່ເຮັດວຽກໃນອຸດສາຫະກຳດ້ານເພດ) ຫຼື ອາດຈະມີການບໍລິການດ້ານເພດ. ໃນຖານະທີ່ເປັນເຄື່ອງມືອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການຂົ່ມຂູ່ ຫຼື ນຳໃຊ້ການລົງໂທດ ເປັນໜຶ່ງໃນຕົວຢ່າງວ່າເປັນຂໍ້ໄດ້ປຽບ; ການກັກຂັງຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເປັນການຫຼີກລ້ຽງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ

ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນໃນການສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນປະເທດຕົ້ນກຳນົດ ເພື່ອໃຫ້ການໃນຖານະພະຍານ ຕໍ່ກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດ.

ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕໍ່ກັບຄວາມຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາເສບຕິດ: ຜູ້ຕອບ ໄດ້ສົນທະນາກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທີ່ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕໍ່ກັບຄວາມຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາເສບຕິດ, ຕັ້ງແຕ່ຄວາມຜິດເລັກນ້ອຍ ໄປຈົນເຖິງຄວາມຜິດທີ່ຮ້າຍແຮງ ທີ່ມີການລົງໂທດໜັກ. ມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບວິທີການຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ເຂັ້ມງວດ ຕໍ່ກັບຄວາມຜິດກ່ຽວກັບຢາເສບຕິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ກັບ ‘ສິ່ງຄາມຢາເສບຕິດ’ ທີ່ມີຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ. ໃນນີ້ ມີຂໍ້ສັງເກດວ່າ ເຖິງວ່າຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງແຕ່ລະຄົນ ອາດຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດ ແຕ່ມັນອາດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໂນ້ມນ້າວພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນຕະຫຼອດຂະບວນການຍຸຕິທຳ ເພື່ອໃຫ້ເຮັດສິ່ງນີ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ໃນຕົວຈິງແລ້ວ, ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຊະຍາກຳຢາເສບຕິດ ອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຮ້າຍແຮງ.

ການລົງໂທດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ໂທດປະຫານຊີວິດ: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍອາດຈະພົບກັບການລົງໂທດທີ່ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃນເວລາທີ່ຖືກຄ້າມະນຸດ. ການລົງໂທດນີ້ນັບແຕ່ການລົງໂທດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ສຳລັບການກະທຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸດສາຫະກຳທາງເພດ, ໂທດປະຫານຊີວິດ ໃນກໍລະນີທີ່ພວກເຂົາຖືກຊຸດຮີດຫຼອກລໍ້ໃນຢາເສບຕິດ. ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລັດສະມາຊິກອາຊຽນ ໄດ້ນຳໃຊ້ໂທດປະຫານຊີວິດຕໍ່ກັບຄວາມຜິດກ່ຽວກັບຢາເສບຕິດ. ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ກຳລັງປະເຊີນກັບການຖືກປະຫານຊີວິດ ຫຼັງຈາກທີ່ກຳນົດໂທດປະຫານຊີວິດ, ລວມທັງ Mary Jane Veloso, ທີ່ໄດ້ມີການປົກສາຫາລືກັນໃນກອງປະຊຸມໂຕະມິນ (ເບິ່ງໃນຫ້ອງທີ່ 5). ຜູ້ຕອບໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຕ້ອງມີການນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດ ໃຫ້ເປັນເລື່ອງທີ່ຮີບດ່ວນ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດ

26 ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳຕໍ່ໄປນີ້ ໄດ້ຖືກສະເໜີເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດ ໃນກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນທຸກຂະບວນການຍຸຕິທຳທາງອາຍາໃນທຸກຂັ້ນ. ຄຳແນະນຳແຕ່ລະຂໍ້ສະ ເໜີແນະນຳ ໄດ້ຢູ່ໃນພາກທີ 3 ຂອງບົດຄົ້ນຄວ້າສະບັບນີ້.

ການກຳນົດຕົວ ແລະ ການສືບສວນ-ສອບສວນ

1. ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ດ່ານໜ້າ ເພື່ອກຳນົດຕົວຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການຄ້າມະນຸດ ໃນກຸ່ມຄົນທີ່ປະເຊີນໜ້າວ່າເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ.
2. ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຕໍ່ກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ວິທີການທີ່ຜູ້ຄ້າມະນຸດນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.
3. ຄວາມທ້າທາຍຕໍ່ກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ສັນນິຖານກ່ຽວກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ກ່ຽວກັບ 'ອຸດົມຄະຕິ' ຫຼື 'ເໝາະສົມ'
4. ຮັບປະກັນວ່າຜູ້ກະທຳຜິດ ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໄດ້ຖືກສົ່ງຕໍ່ເພື່ອກັນກອງ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ
5. ການສືບສວນ-ສອບສວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງ ການກະທຳຜິດຂອງຜູ້ທີ່ ອາດຈະເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ-ທີ່ເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນຜູ້ຄ້າມະນຸດ.

ການຈັບຕົວ ແລະ ການສັ່ງຟ້ອງ

6. ຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ດ່ານໜ້າ ມີ ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຈາກ ການຈັບຕົວຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກ ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການຕອບ ໂຕ້ຍຸຕິທຳທາງອາຍາຕໍ່ກັບການຄ້າ ມະນຸດ
7. ຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ດ່ານໜ້າ ມີ ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບດຸນພິນິດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ວິທີການທີ່ຈະນຳໃຊ້ ດຸນພິນິດດັ່ງກ່າວ.
8. ສ້າງແຮງຈູງໃຈຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ບັງຄັບປະຕິບັດກົດໝາຍ ໃນການ ນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດ
9. ຮັບປະກັນວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັບຕົວ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບພັນທະຂອງ ເຂົາເຈົ້າໃນການຈັບຕົວບຸກຄົນ

ການດຳເນີນຄະດີ

10. ປັບປຸງກົດໝາຍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃນການດຳເນີນ ຄະດີຕໍ່ກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ຢ່າງບໍ່ ເໝາະສົມ
11. ຮັບປະກັນວ່າ ການຕັດສິນໃດໆ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ໄດ້ຖືກດຳເນີນການ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີຂະບວນການກຳນົດຕົວຢ່າງເປັນທາງການ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໄດ້ມີການອະທິບາຍໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ
12. ຊີ້ແຈງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງສະຖານະຂອງຜູ້ຖືກເຄາະ ຮ້າຍ ແລະ ການບໍ່ດຳເນີນຄະດີ
13. ຮັບປະກັນວ່າໄອຍະການເຂົ້າໃຈດຸນພິນິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ວິທີການນຳໃຊ້ດຸນພິນິດ
14. ຈັດການຝຶກອົບຮົມວຽກງານຕ້ານການຄ້າມະນຸດໃຫ້ແກ່ ໄອຍະການ ໂດຍສະພາະຜູ້ທີ່ຊ່ຽວຊານໃນການດຳເນີນ ຄະດີຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດທົ່ວໄປ
15. ເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມຍິນຍອມຂອງຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍນຳເອົາ ຫຼັກການບໍ່ລົງໂທດໄປນຳໃຊ້

ການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ

16. ຮ່າງ ຫຼື ປັບປຸງກົດໝາຍ ເພື່ອກຳນົດການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ຊັດເຈນ ເພື່ອໃຫ້ມີຜົນຕໍ່ກັບ ຫຼັກການບໍລິໂຫດ
17. ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແນະນຳຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງກ່ຽວກັບວິທີການສ້າງຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການ ກະທຳຜິດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການຄ້າມະນຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
18. ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຳແນະນຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳທາງອາຍາ ໃນການນຳ ໃຊ້ການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ສຳລັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດ ເນື່ອງຈາກຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງຈາກ ການຄ້າມະນຸດ.
19. ຮັບປະກັນວ່າພາລະການພິສູດຫຼັກຖານເປັນຂອງພາກລັດ ບໍ່ແມ່ນຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
20. ປ້ອງກັນການນຳໃຊ້ຫຼັກການບໍລິໂຫດໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ການຕັດສິນ ແລະ ການລົງໂທດ

21. ເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກຂອງຕຸລາການມີຄວາມ ຮັບຮູ້ຕໍ່ກັບຫຼັກການບໍລິໂຫດ ແລະ ບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການນຳໃຊ້ຫຼັກການ ດັ່ງກ່າວ.
22. ຫຼີກລ້ຽງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນໂທດສຳລັບການ ຕັດສິນລົງໂທດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການ ຄ້າມະນຸດ
23. ພິຈາລະນາ ການຟື້ນຟູຄວາມຍຸຕິທຳ ແທນ ທີ່ຈະເປັນແກ້ແຄ້ນທາງຄວາມຍຸຕິທຳ ສຳລັບຜູ້ກະທຳຜິດ-ທີ່ເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
24. ປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າ ມະນຸດ ຈາກການຖືກລົງໂທດທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ ແລະ ໂທດປະຫານຊີວິດ

ການຢຽວຢາພາຍຫຼັງການຕັດສິນ

25. ສຶກສາໂອກາດໃນການອອກ ກົດໝາຍ ເພື່ອລຶບລ້າງປະຫວັດອາ ຊະຍາກຳຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກ ການຄ້າມະນຸດ
26. ກຳນົດ ແລະ ແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າ ມະນຸດ ທີ່ປະເຊີນກັບການລຶບລ້າງ ຄຳຕັດສິນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກການບໍລິໂຫດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ
ຈາກການຄ້າມະນຸດໃນລັດສະມາຊິກອາຊຽນ